Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8336
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

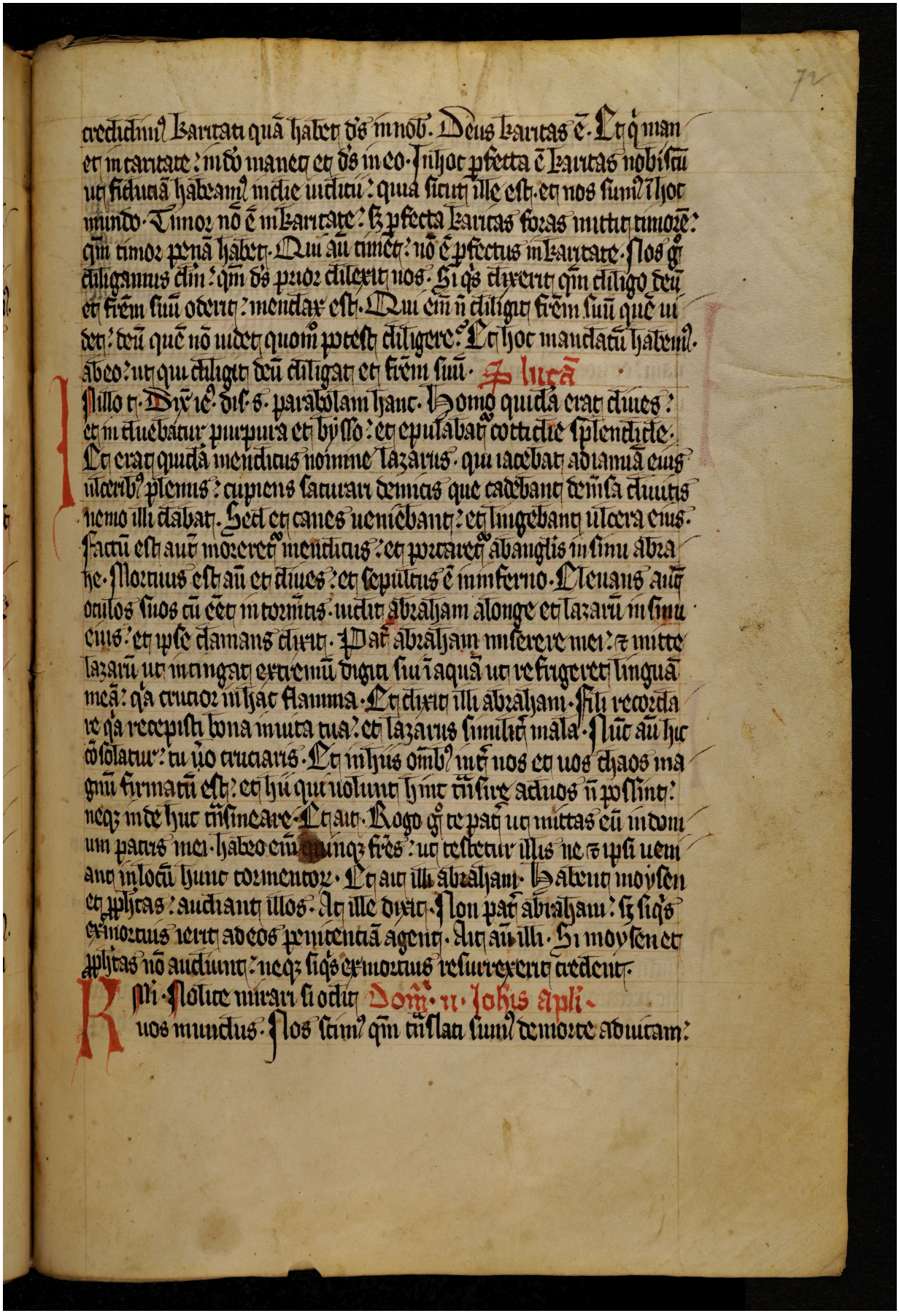

credidim̃ karitatẽ quã habet ds in nob. Deus karitas ẽ. Et q̃ man
et in caritate: in d̃o manet et ds in eo. In hoc pfecta ẽ karitas nobiscũ
ut fiduciã habeam̃ in die iudicii: quia sicut ille est. et nos sum̃ in hoc
mundo. Timor nõ ẽ in karitate: sz pfecta karitas foras mittit timorẽ:
q̃m timor pnã habet. Qui aũ timet: nõ ẽ pfectus in karitate. Nos g̃
diligamus d̃m: q̃m ds prior dilexit nos. Si q̃s dixerit q̃m diligo deũ
et frẽm suũ odit: mendax est. Qui enim nõ diligit frẽm suũ quẽ vi
det: deũ quẽ nõ videt quom̃o potest diligere? Et hoc mandatũ habem̃
ab eo: ut qui diligit deũ diligat et frẽm suũ. ℣ In illo
illo t. Dixit dns parabolam hanc. Homo quidã erat diues:
et induebatur purpura et bysso: et epulabat̃ cotidie splendide.
Et erat quidã mendicus nomine lazarus. qui iacebat ad ianuã eius
ulceribus plenus: cupiens saturari de micis que cadebant de mensa diuitis
nemo illi dabat. Sed et canes uenientes: et lingebant ulcera eius.
Factũ est aut̃ mori eret̃ mendicus: et portaret̃ ab angelis in sinu abra
he. Mortuus est aũ et diues: et sepultus ẽ in inferno. Leuans aut̃
oculos suos cũ ẽet in tormentis: uidit abraham a longe et lazarũ in sinu
eius: et ipse clamans dixit. Pat̃ abraham miserere mei: et mitte
lazarũ ut intingat extremũ digiti sui in aquã ut refrigeret linguã
meã: q̃a crucior in hac flamma. Et dixit illi abraham. Fili recorda
re q̃a recepisti bona in uita tua: et lazarus similit̃ mala. Nunc aũ hic
cõsolatur: tu uo cruciaris. Et in his omñib̃ inter nos et uos chaos ma
gnũ firmatũ est: et hi qui uolunt hinc trãsire ad uos non possint:
neq; inde huc trãsmeare. Et ait. Rogo g̃ te pat̃ ut mittas eũ in domũ
patris mei. habeo enim quinq; frẽs: ut testetur illis ne et ipsi uen
ant in locũ istum tormentor. Et ait illi abraham. Habent moysen
et pphetas: audiant illos. At ille dixit. Non pat̃ abraham: sed si q̃s
ex mortuis ierit ad eos penitentiã agent. Dixit aũ illi. Si moysen et
pphetas nõ audiunt: neq; si q̃s ex mortuis resurrexerit credent.
Rsli. Nolite mirari si odit Dom̃. ii. Johis apli.
uos mundus. Nos scim̃ q̃m trãslati sum̃ de morte ad uitam: